

Amintirea vârstei

Amintirea vârstei fără prihană
Ca un cocor fâlfâie peste suflet;
Aud clopote, chiote, dojană,
Iarba cum crește și melcii la umblet.

Copil fug, alunec peste băltoace,
Munților le fac căciulă de azur.
Port în palmă pietre, lemne de toace
Și cioburi de sticlă gunoaelor fur.

Vârsta trecută, mamă ești uitată,
Acum am crescut, urmărul e mare:
Furtuni de neguri, apă tulburată,
Cruce pe gânduri peste amplă zare,

Duc prin viață trecutul, colbul aprins,
Pasăre cu lat de picior, aplecat,
Efigie de stele pe cerul întins
Sau lac din care nuferii albi au secat.